

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

T ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Talpa cū t exili mascu. & fœ. gñis est: teste Prif. Vir. georgi. i. Atq; oculis capti fodere cubilia talpæ: animal est captum oculis muri simile
 Talus cū t exili & vnico l: tã p taxilo: q̃ p parte pedis scribit. Neq; ab eo q̃ est tholus (qd cū th aspirato annotat) deducit: vt cū Cathol. somniauit Vgu. Nā tholus primā corripit syl. Talus aut primā pducit. Mart. Nō mea magna nimo depugnat tessera talo. Hora. ser. ij. At talos stola demissa: & circūdata palla
 Tanagra. Require in dictione tanager
 Tanager hui⁹ tanagri cū t exili. & tanagrū in recto dici p̃t: testib; Capro & Probo: fluui⁹ ē Lucanig: cui⁹ meminit Vir. cū ait. Et sicci ripa tanagri. Tanagra oppidū est Persidis: dicēte Prole. Tanagrum. Regre in dictione tanager.
 Tango gis. & tago tagis absq; n dici p̃t. vñ Festus ait. Tagit simplr d̃r: quod attingit: cōtingit facit compositū. Qd & ante Festū Diomedes tradidit. & Marcel. Plautū iducēs in mustælla. dicentē. Abscedite: tælis ne attingat. Tango facit in pręterito tanxi. Tago aut tetigi: sicut pangopanxi. pagō pepigi.
 Tapes hui⁹ tapetis cū t exili. & hoc tapetū. & b̃ tapete (vt ē apud Turpilii glabrū tapete Marcello referēte) declinari p̃t. Vir. li. gnei. vij. Armaq; craterasq; sis: pulchrosq; tapetas. Ex quo textu Catho. ignorās tapetas: acūm græcū esse pluralē adiectiuūq; masculinū pulchros in scēmininū mutās: hęc tapeta fœ. gñe declari posse tradidit. O ridiculi hois ineptias. Hinc Stati. li. i. Thē. i. Altorq; inferre tapetas. Vir. li. gnei. vij. Instratos ostro alipedes: picisq; tapetis. ab eo qd est tapetū (qd etiā Serui⁹ tradidit) Hieron. in li. ij. Regū. c. xvij. Obtulerūt ei stratoria & tapetia. Ab eo qd est in recto tapete: Tapes græcū est vocabu. teste Lactānio grāmatico super pręfatu lib. Stati. Neq; ex sterno & pes cōponit: vt cum Cathol. somniauit Vgutio.
 Tapete. Require i dic. tapes
 Tapetum. Require ibidem.
 Tapsus cū t exili: insula ē in sinu Numidico: teste Prole. de q̃ meminit Virgi. li. ænei. iij. dicēs. Tapsumq; iacentē. Thafos cū th aspi & vnico l: insula est Thraciæ: teste Herod. li. hist. vi. Prolemęus scribit Thafon insulā esse maris Aegęi Est aut vna ex cycladib; a Thaso Phœnicis filio: qui eā incoluit cognōiata: vt qdani asserūt Alij autē a Thaso Neptuni filio dictā volunt. a thaso fit Thasius thasia thasiū. Vir. geor. ij. Sūt thasiæ yites: sūt & Mareotides albæ: Hinc Thasiū vinū dictū puro: quod tamen Tortel. cū t exili tasum scribendū precipiēs: a τασιο quę est detentio deriuatū tradit. Taxus masc. gñis: animal est: scēminini autē gñis taxus arboris est genus in Corsica frequētis: dicēte Vir

gi. Sic tua Cymæas fugiāt examia taxos. Thalia cū th aspirato: vrbs est in aphrica: teste Pro. Tardicies. tarditas. tarditudo in vno fœato dici potest. Plau. in Pœnulo. Prodigiosi estis: & viciſtis cochleas tarditudine.
 Tarditas. Require in dictiōe tardicies.
 Tarditudo. Require ibidem
 Tartarum. Require in dictiōe tartarus
 Tartarus cum t exili vtrobicq; in singul. nune. masc. gñis est: in p̃fali vero neu. testib; Diome. & Phoca. Et a τάρταρος: qd est turbo descendit: quia. s. illic omnia turbata sunt: auctoribus Ser. & Aristarcho sup Theogo. Heliodi. Pro fœce aut vini hoc tartarū neu. gñe declinatur.
 Taura. Reg. in dictiōe taurus.
 Taureia. Require ibidem.
 Taurica. Require ibidem.
 Tauri ludi. Require ibidem.
 Taurus cū t exili græcū vocabulū: fortis ē bos. Taur⁹ item mons est Ciliciæ: qui ab Indico mari primū surgit: testib; Solino in collectaneis: & Plinio lib. v. natu. histo. Alius est eodem nomine mons: qui a scythiis incolit: teste Herodoto. a quo & Turtoſcythæ vocati sunt. Est & eiusdē nominis pmōtorii Siciliæ: teste Prole. Tauri ludi dicuntur in honorē deorū inferorū facti: vt scribit Pōpeius. Tausa appellabat antiquis: vacca sterilis dicta hac ex causa: q̃ nō magis pariat q̃ taur⁹: vt idem Pōpe. attestatur. Taureia genus ē flagelli. Hierony. in. ij. li. Machabeorū. cap. vij. in initio. Cōtingit autē & septē fratres vna cū matre apprehēfos compelliare ge edere cōtra fas carnes porcinas flagis et tauris cruciatos. Taurica chersonesus magna est figura & magnitudie par Peloponēso: adhærēs ostio Mæotidis. de qua luuena. satyra. xv Aegyptus quippe illa nefandi taurica sacri.
 Taxus. Regre in dictiōe tapsus.

T ante E

Techma cum t exili & ch aspirato græcū est vocabulum: quod apud illos TEXVN scribitur: & a nostris ars transferri. Neq; a tego tegis descendit: vt cū Cathol. Vgutio somniauit. Terent. in Eunuchio. Quā scio hanc esse technam Parmenonis: id est artem
 Tæda cum t exili & æ diphthongo scribit: teste Apulei. & αἰδῶ: quod est luminare: eodē teste descendens: & vbi primā diphthongi vocalem assumpsit. neq; a tædeo tædes deriuat: vt cum Cathol. somniauit Vgutio
 Tædeo tædes cū æ diphthongo scribitur: teste Apulei. & αἰδῶ: quod est longum deducitur l littera in d cōuerſa. Nā (vt idē ait Apuleius) lōgitudo atq; prolyxitas actiōis siue passionis alicuius tedium generare solet. & facit in pręterito tædui et tæsus sum: quovtiū Sueto. Per

tæsus ignauia sua. Gellius lib. i. nocti. atti. Has ille inanis quom flaret glorias iāq oēs finē cu perēt. verbisq; eius fatigati pertæduissent. Tæ det impersonale facit in pō tæduīt & tæsum est. Hiero. an Ecclastico. c. ij. Idcirco tæduīt me vi tæ meæ: vidēte mala vniuersa esse sub sole. Ser. sup li. v. æneid. ait. Pertæsus participiū est: sine verbi origie: cū tñ originē habeat pendeo: vt auctoritate Gellij phauim⁹. Et regit a pte ante actm: & post gtm. Vir. li. p̄fato. Si nō præsūm thalami: tædæq; fuisset: vbi actūs subauditur. Sed & p̄sum & distilum veteres dicebāt: vt scri p̄it Fest⁹. Vex (vt tradit Diomedes) regit nō nunq̄ & dīm. Vñ & Gracchū inducit dicentē in Lucii Metellū. Vsq; adeo p̄sū mihi esse. Tegillū itē cuculli vinctū ē ex scypro factū: te ste Pōp. Plau. Tegillū mihi arē: id si vis dabo Tembrus. Require in dictōe tymba Temeritas & temeritudo in vno significato dici potest: teste Marcello. Temese. Require in dictōe temp̄sa. Temese. Require ibidem. Temperantia. Require in dictōe temperies Temperatio. Ibidē. Tēperatura. Ibidem. Tēperies & tēperatura in vna scatiōe dici pōt: teste Marcel. Varronē inducēte dicentē. Quæ rō vtrū hoc adixerit: celi tēperatura: an terræ bonitas: tēperātia: tēperatio: tēperies: B distāt: teste Agreio in Caprū. Et tēperātia animorū ē temperatio regū: tēperies vērōq; Vex & p̄tem perantia tēperies ponit. Sta. li. fil. ij. Trāquilla q̄ morum temperies. Et in eodē. Et docta frugendi tēperies. hoc est tēperatio Tempe. Require in dictōe tempus. Tēpestas. Ibidē. Thenfa. Ibidē. Temp̄sa cū t exili vrbs ē Brutiorū: testib⁹ Pli. & Ptole. q̄s Strabo Temesas vocat. Temese itē vrbs in Cyp̄o. Sta. in Achil. Aere sonāt temese: quātū naualib⁹ ora. Sed & singu. nu. Temese dici p̄t. Sta. lib. fil. i. Et q̄s se tot⁹ temese dedit hausta metallis. Thenfa cū th aspi. gen⁹ est vehiculi argērei: quo exuuiæ deorū ludis circētib⁹ ad puluinar vehēbātur: teste Festo. Pædianus etiā thensam sacrū dicit esse vehiculū Tēpus & tēpestas in vno scato accipi p̄nt. Oui. li. i. Meta. Nō ego p̄ mūdi regno magis anxio illa tēpestare fui. & tā de sereno q̄ de nubilo: tēste Ser. dici tēpestas p̄t. Virg. vnde hęc tā clara repente tēpestas. Et alibi. Præcipites atra ceu tēpestare colūbæ. Tēpus itē pars capitis ē: q̄d ab indoctis tempus enūciat. Vir. li. gnei. v. Puniceis ibant euincti tpa tænis. Hęc tēpe loca sunt Thessalia: teste Seruio. Sed abusiue (vt ait) p̄ cuiuslibet loci amoenitate ponunt. vt est apud Virg. geor. ij. Ac frigida tempe. Tæna. Require in dictōe tænia

Tænarum cum t exili & æ diphthōgo: teste Apuleio scribitur: græcum q̄ tem vocabulū (Nam græce τένος) in lingu. nume. mascu. generis. in plura. vero neutri: promontorium est Laconie: teste Seruio. Meq; a θένος: quod est lamētum deriuatur: vt cū Cathol. somniauit Vgutio. sed nec θένος (quod cū th apud Græcos annotat) a teneo tenes descendit: vt idē cum Catholi. Vgutio somniauit. Nam græca vocabula latinam etymologiā nō sapiunt: vt dixit Seruius Tendo tendis facit in p̄terito tendi. in supino tensum & tentū: teste Priscia. Significat autem tendere: tentoria habere: vt interpretat Serui⁹ illud Virg. lib. æneid. ij. Hic dolopum man⁹: hic sæuus tendebat Achilles. quod Martia. exponit: inhabitabat: seu tabernacula vñ hospitia ponebat. Tendere: insidiari: decipere. Teren. in Phormione. Quia nō recte accipitri tenditur nec miluo. Tendere: proprie est laxitatem distendere: & sine rugis facere. Virg. li. ænei. viij. Tendunt vela noti. Tendere: dirigere. Virg. lib. æneidos. i. Per tot discrimina rerum: tendimus in latium. Tendere: cōtendere. Virg. lib. æneidos. ij. Ille simul manibus tendit diuelle Teneo tenes facit in p̄terito (re nodos. tenui. vel fm antiquos tetini. testib⁹ Marcello: & Pompeio: quin etiā tenui. Sicut vāneo vānuui: teste Diomede: Pōpeio. Purime tetinero: purissime tenuero. Et Accius referēte Marcel. ait in Clytæmnestra. Vt que tunc absentem in rebus dubijs cōiugem tenuerit. Est autem tenere possidere. Virg. lib. georgicorū. iij. In medio mihi Cēsar erit: templūq; tenebit. Tenere: prohibere. Vir. georgicorū. ij. Texende spes sunt aut pecus omne tenendū. Tenere: descendere. Virg. lib. æneidos. viij. Stabat pro templo: & capitolia celsa tenebat. Tenere: implere. Virg. lib. iij. æneid. lūat euasisset tot vrbes. Agolicas: mediosq; fugam tenuisse per hostes. Tenere: apprehendere: detinere. Virg. iij. georgico. Verum tibi correptū manibus: vinctisq; tenebis. Tenere: cōpescere: suppressere. Virg. georgicorū. iij. Tenuitq; inhians: tria cerber⁹ ora. Tenere: regere. Virg. georgicorū. lib. i. Et obducto late tenet omia limo. Tenere: intelligere. Teren. i Andria. Id paues ne ducas illā: tu autem vt ducas rem tenes. Tenere: dirigere. Virg. lib. æneid. i. Sed qui vos tandem: quibus aut venistis ab oris. Quoue tenet⁹ iter. Teneritas. Req. in dic. teneritudo Teneritudo & teneritas in vna scatione accipi possunt. Cice. li. v. de finib⁹. In primo em ortu inest teneritas & mollitia quædam Tænia cum t exili & æ diphthō. græca dictio est teste Ser. Neq; a teneo tenes descendit: vt cū Ca

thol. Vgu. somniauit. Vir. li. ænei. vii. Fit lōge
tænia vitæ: h̄ est extremitas: vt Serui⁹ exponit
Sed p vitis posuit manifeste Vir. cum dixit li.
ænei. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis.
Quare tænia dici p̄t & tæna. Alij volūt vt apd
Virg. legat tænis: vt amphibracus pes sit trib⁹
p̄stans syllabis: prima & vltima longis: media
breui. Thēna vrbs a Prole. ponit in Samaria.
Hoc tenus huius tenoris: p laqueo vel tēdicu
la apud Plau. in Bacchidibus: vbi ait. Pēdebis
hodie pulchre ita intendi tenus
Tenus. Regre in dictione tænia
Terebra. Require in dictōe terebrum.
Terebrū neu. gñe. & terebra fœ. declinari pōt:
instrumentū est quo ligna perforant: & cum t
exili scribit: siue a teroris: siue a græco deriuat.
Tergo terges secūda piug. & tergo tergis ter
tia declinari pōt: testibz Diome. Charisio: Pro
bo: Celfo: Seruio: Prif. Hora. lib. ij. sermonū.
Posita pauone velis: quin hoc potius q̄ galina
tergere palatū. Iuue. saty. v. Vasa aspera terge
at alter. Hiero. in Apocal. capi. xxij. Et abster
get deus omnē lachrymā ab oculis eorum: &
mors vltra nō erit. Et facit in p̄terito terfi. in su
pino terfum & tertū: Nonio teste Varronē in
ducēte dicentē. Terta niter galea. Et Cato de li
beris educandis ait. Circūtonsi sūt & terfi: atq;
vnctuli: vt magnonis videant esse seru
Tergo. Require in dictōe tergeo.
Tergum Require in dictōe terqus.
Tergus hui⁹ oris: coriū appell. i. Vir. li. ænei. i.
Tergora deripiūt costis. Tergū dorsum voca
tur: nō tm̄ animantiū: sed etiā aquarū: auctore
Marcel. dicente Virg. geor. iij. Vndaq; iam ter
go ferratos sustinet orbes. Ponit nonnūq; tm̄
p̄tergore. Virg. li. ænei. i. Mercatq; solū: facti
denoie Byrsam. Taurino quantū possent cir
cūdare tergo. Tergū item scutū dicit: teste Ser
uio. Virg. li. ænei. viij. Aduersi in tergū Sulmo
nis. id est scutū. Declinat nonnūq; hic terqus hu
ius terqus. Lucre. li. ij. Ponderibus solidis: ne
q; quicq; a tergibus obster.
Termen. Require in dictōe terminus.
Terminus & termen in recto declinabāt antiq.
Nā terminem p̄tulit Acci⁹: vt Varro refert de
lingualati. ac eūam Ennius: vt testis est Festus.
Græci dicunt τερτοπορος
Tero teris facit in p̄to triui teste Prif. quinetiam
et terui. Tibul. Aut operi isuetas attulerisse ma
nus. Terreo terres cū duplicato r: secūde cōiu
ga. facit in p̄terito terrui.
Terreo. Require in dictōe tero.
Tespia huius tespia cum t exili opidū est Boe
tia: teste Ptolem. quod lib. ix. Strabo dicit Heli
coni esse proximū: quæ & tespia p̄lali tm̄ nu
mero a Tullio declinant. Aut enim ad Seruiū

Sulpicium. Tirum Manlium: qui negociatur
tespijs: vehementer diligo.
Tespia. Require in dic. tespia.
Testa. Regre in dictōe testis.
Testis cōis gñis est: p testiculo aut mas. tm̄. Hec
testa & h̄ testu indecl. in vno scato dici p̄testi
bus Prif. & Phoca. Var. de ling. lat. Testuaciū
dicit: quod in testu calido coquebatur
Testu. Require i dic. testis.
Testificor. Reg. in dictione testor
Testor testaris cōmune vbum est: testibz Gellio
lib. xv. noctūū anticag. & Prisciano Cicero. in
ducente dicentē. Publicis literis testata. Testi
ficor autē deponens verbū est
Teucer cū t & c exilibz: & Teucrus in recto de
clinari p̄t. Vir. li. ænei. iij. Teuc⁹ rhoetas pri
mū est aduectus ad oras: p̄priū fuit viri nomē
qui etiā a græcis Τεύκρος dicitur
Teucrus. Regre in dictōe teucer
Teutates cū t exili vbiq; scribit. neq; a θεος q
est deus deriuatur: vt cum Catholi. somniauit
Vgu. sed gallicū vocabulum ē Mercurij apud
illos cognomen. Lucan⁹ in. i. Et quibus immi
tis placetur sanguine dito. Teutates: horresq;
feris altaribus Hesus
Teutones cū t exili vtrōbq; populi sunt: qui &
teutoni & teutonici vocātur. Luca. li. vi. Cā
ber exiguis et lōgis teuton⁹ armis. Vir. li. ænei.
viij. Teutonico ritu soliti intorquere catenas
Teutoni. Require in dictōe teutones.
Teutonici. Require ibidem
T ante H
Thasia. Regre in dictōe thapsus
Thasium. Ibidē Thasius. Ibidē
Thasus. Require ibidem.
Thabaida. Require in dictione thabais
Thabais regio grō huius thabais vel thebai
dos. & hæc thabaida ab actō græco formata
declinari potest. sicut Persis & Persida. Prole
mais & Ptolemaida. & cū th aspira. et æ diph.
annorat. sicut Thæbe: a qua (vt dixim⁹) Thæ
bais ægypti regio denominata est.
Thæba. Require in dic. thæbe.
Thæbani. Require ibidem
Thæbe. Require in dictione thæbe.
Thæbi. Require ibidem.
Thæbehui⁹ bes cū th aspi. & æ diph. teste Apu
le. ea. frōne: quā in dictōe syncerus docuim⁹.
& Thæba hui⁹ thæbe. & Thæbe p̄lali tm̄ nu.
declinari potest. Quid. de sine titulo. Quid refe
ram Asopon: quē cepit Martia thæbe. Sta. lib.
Thæ. viij. Viue supstes (ait) diræq; ad mœnia
thæbe. Solus abi. Idē lib. Thæbai. xi. Aut Da
nais edice rogos aut prælia thæbis: nomē fuit
nonnullarū vrbium: Quæ vna fuit i Aegypto
teste Diodoro libro Historiarum. ij. De qua